

אבא רבנו המחנך והמורה לענין האבא

”מה אתם אומרים? חמש אפס?”
דפנה גת (0;2)
תל-אביב

★ ★ ★

ל רור (3;2) מסביר לאחותו הגדולה נילי את תוכן ניתו כיצד לארגן את הסדרים אם אבא יבנה פעם למען שניהם נדנדה: „את תעמדי בתור, ואני אתנדנד כל היום!”

אמו אסיה רבזין
רמת השרון, שיכון הלגיון הבריטי 495

★ ★ ★

ב שעה שהתקרב החורף הקודם, התחלתי להכין את ילדי הגן שלנו לקראת עונת-הגשמים. רציתי שיבינו כי הצמחייה מחכה למטר. תליתי ציורים על הקיר, ושאלתי את הילדים: „מי מחכה לגשם?”

קפץ לפתע משה (5), בן לעולים חדשים, והצביע בצהללה, כשכל פרצופו אומר: „אני יודע!”
כשנתתי לו רשות דיבור, קרא בשמחה: „המגפיים שלי!”

הגננת דינה זעירא
תל-אביב

★ ★ ★

ב ני עבר סוף סוף מהפעוטון לבן. פגשה בו ה מטפלת-לשעבר ושאלה: „בני, למה אינך בא לפי עמים לבקר אותנו?”

„אני לא יכול, השיב בני, אין לי זמן. בגן עובדים כל כך קשה.”

קיבוץ עין-חרוד

★ ★ ★

ב אמצע ארוחת-הצהריים הכריזה פתאום רחל: „אני לא אוכלת את הגור.”

„למה?” התפללה המטפלת.
„הוא כל כך טוב, הסבירה רחל, שאני פשוט לא יכולה לאכול אותו. אני אוכל רק קצת, והיתר — לי חרנגולות.”

קיבוץ גבת

★ ★ ★

ל בתי טוהר מלאו לא זמן שלוש שנים. שבוע לפני מועד החגיגה נערכה בגן מסיבת יום הולדת לילדה אחרת. „ומתי יהיה יום-הולדתי?” שאלה טוהר. „בשבוע הבא,” עניתי.

בהגיע היום המקוה שמתי על ראשה זר פרחים. טוהר, שהבינה כי הרגע הגדול הגיע, שאלה: „אמא, היום כבר שבוע הבא?”

אמה שולמית פרידמן
חיפה, אחוזה, שדרות הנדיב 9

★ ★ ★

א ופיר (6) אכל עגבניה. בראותו את הגרעינים, אמר: „אמא, אני אורע את הזרעים בערוגה שלי.”
ענתה אחותו אסתי (4): „לא אומרים ערוגה — אומר רים ערוגתקה!”

אמם יהודית שהם
ירדליה, תל-אביב

א ורה (4;7) התביישה מאד לספר שאבא הרביץ לה כשהיתה ילדה רעה.

כששאלו אותה על כך, הכחישה בכל תוקף: „אבא לא הרביץ לי. הוא רק ניער ממני את האבק!”

אחותה נילי צוקר

★ ★ ★

ל שמואליק (6) נולדה אחות. למחרת המאורע שאלה אותו המטפלת: „גו, שמואליק, אתה שמח לאחות הקטנה?”

„אני? לא!” השיב שמואליק. „אחי הגדול שמח נורא, אבל אני... אני לא רוצה להשחיק.”

קיבוץ בית אורן

★ ★ ★

א ביו של קוקי יצא לשיירות מילואים. קוקי הציק לאמו ללא הרף בשאלה: „מתי כבר אבא יבוא?”
לבסוף התרגזה אמא ואמרה: „אל תזכיר לי יותר את המילה אבא!”

שתק קוקי רגעים אחדים ואחר שאל: „אמא, מתי כבר יבוא הבחור שלך?”

קיבוץ מעגן מיכאל

★ ★ ★

ז רה (7) ראתה את אביה עובד במרץ בחפירת מקלט. התבוננה במלאכה ואמרה: „תראה אבא! בסוף הערבים יסדרו אותנו ולא תהיה מלחמה!”

דודתה עליזה משהימר
משואות יצחק, דאר נע חוף אשדוד

★ ★ ★

ז אלתי את מיכה (3) מה ירצה יותר, אח קטן או אחות קטנה. השיב מיכה בלי היסוס: „אני רוצה טרקטור!”

אימו תרצה כהן
קיבוץ בית-העמק, דאר נע גליל מערבי

★ ★ ★

”אוף! איזה חום היה באיצטריון!”
עופר פרוי (21)
צופית, דאר כפר-טבא

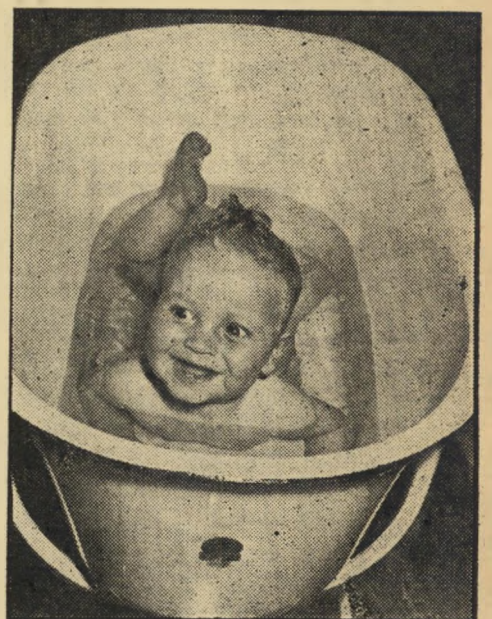
ב ני דורון, בן חמש, הקורא לעצמו נוני, הסתבך יום אחד בשל צעצוע, כריב קשה עם בן השכנה שלנו. הדבר הפריע לאשתי בעבודתה והיא אמרה לו:

„נוני, אם לא תפסיק ותלך מהבית יחד עם החבר שלך, אקרע אותך לגזרים!”

התעניין נוני בשלחה אולימפית: „מדוע דחקה לגזרים ולא לחצילים?”

אביו ת. פרידמן
מושב מרחביה

★ ★ ★

”אבל חודרוב היה בסדר!”
נאוה ליטוונסקי (1)
תל-ליטוונסקי

★ ★ ★

א בא אמר לגינני (3): „גינני, אתרום אותך לקרן המגן טוב?”
ענה גינני: „לא, אבא! יותר טוב שתתרום את אמא!”

דודו אליעזר נוח
ראשון לציון, רש"י 23

★ ★ ★

ג ליה (2), שהלכה בחברת אמה, פגשה את אחד מחברי המשק וקראה לעומתו: „חמור!” התרגזה אמה מאד ואמרה: „לכי ובקשי מיד סליחה, אחרת לא אדבר אתך!”

חורה גליה על עיקבותיה, פנתה לחבר ואמרה: „חמור, סליחה!”

קיבוץ קדמה

★ ★ ★

ז אלתי את תקוה (5): „הגננת שלכם יפה?”
„אני לא רוצה להגידי,” ענתה.
„מדוע?”

„מפני שאם תדע שהיא יפה, תלך ותתחתן אתה, ואז לא תישאר לנו גננת!”

דודה שאול מנשה
באר-שבע, שכונה ג' 130/4